

FOAM, DISTÀNCIA I SEGURETAT DELS MOSS@S

La resolució 476/X-2013 ("ordre públic") aprovada per la majoria de grups parlamentaris va acordar, entre d'altres, fomentar la **prevenció i mediació** establint la utilització **mitjans materials**: armes que disparen projectils, plataforma d'aigua i gasos lacrimògens, com a eines de darrer recurs, sempre que hagi **risc imminent per a la integritat física o la vida dels ciutadans i dels agents de la policia**.

El model aplicat, des d'aleshores, s'ha basat en la mediació i la **intervenció mínima**. Especialment davant d'aquelles situacions en que la prevenció i la mediació ha estat eficaç al comptar amb interlocutors plenament identificats i amb voluntat de protegir el lliure exercici de protesta pacífica.

Altra tàctica emprada amb èxit, en relació amb la "mínima intervenció", ha estat el manteniment de la **distància en la força**. Per una banda, per minimitzar la utilització de mitjans més robustos, però també per garantir la seguretat de les persones i la protecció de béns.

Ara bé, el CME es troba sense possibilitat de mediar per la manca d'interlocutors, sense cap persona o grup de persones que s'erigeixin com a representants dels manifestants i amb prou capacitat d'incidència sobre aquests grups violents per tal de fer-los desistir d'actituds de violència extrema.

És aleshores, quan es produeix un gran risc per la integritat de les persones i els béns. I la policia ha d'actuar fent ús dels mitjans que tenen autoritzats.

El model actual basat en la distància amb els manifestants, permet una òptima utilització amb menys efectius i minimitzar les conseqüències d'un **model de contacte**, el qual comportaria, sens dubte, **més lesions** entre policies i manifestants violents.

Qualsevol actuació policial en aquests esdeveniments que requereixi l'ús de la força o de qualsevol eina policial, previ anàlisi de la informació rebuda, necessita de l'autorització prèvia. Tota actuació es basarà en els principis d'oportunitat, proporcionalitat i congruència.

Cal assumir, doncs, que davant fets de violència extrema amb greu perill per les persones i els béns, la policia ha de disposar de totes les eines necessàries per restablir l'ordre i garantir la seguretat de tots els ciutadans.

Restar d'aquestes eines, per interessos partidistes, només resta la capacitat d'una resposta proporcional als efectius policials, dificultant la seva tasca i posant en greu risc la seva seguretat personal.

Considerem que qualsevol polític, amb un mínim de sentiment de responsabilitat, hauria de vetllar per garantir la seguretat personal i jurídica de qualsevol servidor públic (inclòs ell/a mateix/a).

USPAC, L'ESCUT DELS MOSS@S

23 de març de 2021

